

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/601/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8612208113
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2016:8612208113.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária, Údernícka č. 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému Q. B., nar. XX.XX.XXXX, B.. hrdinov č. XXX/XXX, XXX XX B., občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká č. 16, 080 05 Prešov, IČO 42176778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom 089 01 Svidník, Sov. hrdinov č. 163/66, o zaplatenie 1 612,02 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 161,02 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 17,89 eura od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.7.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 448,24 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, č. ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9672, VS 16711490 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 29.10.2012, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1 612,02 eura s príslušenstvom.

Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 28.6.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca so žalovanou uzatvorili dňa 15.8.2005 zmluvu č. 620875465, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe uvedenej zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Žalobca zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila v stanovených

termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 1 652,02 eura, ktorá pozostávala z istiny 1 273,01 eura, riadneho úroku 209,80 eura, úroku z omeškania 169,21 eura v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaná uznala vyššie uvedený záväzok v dohode o uznaní záväzku. Žalovaná zároveň uznala aj náklady inkasného konania, ktoré si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 29.6.2011, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, resp. po dni riadnej splatnosti úveru podľa prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok. Pokiaľ ešte nenastala riadna splatnosť úveru žalobca si uplatňuje úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni doručenia oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru alebo splatnosti prvej neuhradenej splátky podľa dohody o uznaní záväzku. Žalovaná uhradila sumu 20,00 eur dňa 3.2.2012 a 20,00 eur dňa 10.4.2012. Dlžná suma ku dňu podania žaloby je vo výške 1 612,02 eura, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 1 233,01 eura (t. j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z riadneho úroku vo výške 209,80 eura (t. j. rozdiel medzi postúpeným riadnym úrokom a platbami započítanými na tieto úroky), z úroku z omeškania vo výške 169,21 eura (t. j. rozdiel medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky). Na základe uvedených platieb žalobca vyčísluje úrok z omeškania nasledovne: 9% zo sumy 1 273,01 eura od 29.6.2011 do 3.2.2012 vo výške 69,06 eura, 9 % zo sumy 1 253,01 od 4.2.2012 do 10.4.2012 vo výške 20,70 eura a 9 % zo sumy 1 233,01 eura od 11.4.2012 do zaplatenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie pohľadávky vo výške 1 612,01 eura s príslušenstvom.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/601/2012-95 zo dňa 11.3.2013 súd rozhodol tak, že žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobca nemá právo na ich náhradu. Ďalej rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi.

Na základe odvolania žalobcu rozhodol Krajský súd Prešov uznesením sp. zn. 5Co/130/2013-170 zo dňa 17.6.2014 tak, že zrušil rozsudok súdu 1. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

V zmysle usmernenia odvolacieho súdu, súd doplnil dokazovanie vo vzťahu ku skutočnostiam, či došlo k predčasnému ukončeniu zmluvy, vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru alebo k odstúpeniu od zmluvy a na základe zistených skutočností sa vypoariadať s otázkou premlčania.

Po vrátení veci rozhodol súd na základe predložených listinných dôkazov, a to: zmluva o splátkovom úvere č. 0620875465 zo dňa 15.08.2005, všeobecné obchodné podmienky, dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 17.1.2012, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.7.2011, zmluva o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011, príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011, pokus o zmier zo dňa 20.9.2012, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 12.12.2012, vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 16.1.2013, podanie žalobcu zo dňa 8.3.2013, čiastočné späťvzatie návrhu zo dňa 19.11.2014, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/601/2012 a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu (SLSP, a.s., ďalej len postupca) a žalovaná uzatvorili dňa 15.8.2005 zmluvu č. 620875465 o splátkovom úvere vo výške 1 055,57 eura (31.800,- Sk) pri úrokovej sadzbe 17,3 % ročne, výške splátky 28,61 eura (862,- Sk) mesačne so splatnosťou od 20.9.2005 do 20.7.2010 a RPMN 9,87 %.

Po späťvzatí časti žaloby podaním zo dňa 19.11.2014 bolo predmetom konania rozhodnúť o zaplatení sumy 600,81 eura s príslušenstvom, t. j. o zaplatení 21 nepremličaných splátok od 20.11.2008 do 20.7.2010.

Na pojednávaní konanom dňa 18.1.2016 žalobca uviedol, že nedošlo k predčasnému ukončeniu zmluvy o úvere a konečná splatnosť úveru nastala podľa zmluvy dňa 20.7.2010.

Žalobca zotrval na podanej žalobe a uplatnil si náhradu trov konania.

Vedľajší účastník na pojednávaní konanom dňa 18.1.2016 vzniesol námietku premlčania splátok, ktorých splatnosť nastala viac ako tri roky pred podaním žaloby. Keďže predmetná zmluva neobsahuje správnu výšku RPMN, úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto navrhol zaviazat' žalovanú na zaplatenie čistej istiny z nepremlčaných splátok a zamietnuť žalobu presahujúcu 161,02 eura s príslušenstvom a uplatnil si náhradu trov konania.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 2, ods., ods. 3 Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia úverovej zmluvy) dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 2 ods. 1 písm.) zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre priamu osobnú potrebu fyzických osôb, najmä pre seba a pre príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 2a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, na vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov, ako aj na náhradu škody.

Podľa § 8 ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa nikto nesmie klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné, dvojzmyselné alebo prehnané údaje alebo zamlčať údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo úrovni nákupných podmienok.

Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru bola ku dňu 15.8.2005 obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z.. Tento právny predpis / ku dňu uzavretia úverovej zmluvy / v § 2 písm. a) definoval spotrebiteľský úver ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ tohto zákona

zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods.2 zákona č. 258/2001 Z. z. je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa čl. 1 bod 2 písm. d/, e/ Smernice rady 87/102 EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru sa pre účely tejto smernice rozumejú "celkové úverové náklady pre spotrebiteľa" všetky náklady úveru vrátane úrokov a iných poplatkov priamo súvisiacich so zmluvou o úvere, určenej podľa predpisov a praktikami, ktoré existujú v členských štátoch alebo ktoré majú členské štáty vytvoriť a „ročnú percentuálnu mieru“ celkové náklady úveru pre spotrebiteľa vyjadrené vo forme ročného percentuálneho podielu z hodnoty poskytnutého úveru a vypočítané spôsobmi používanými v jednotlivých členských štátoch.

Podľa čl.2 ods.3 Ústavy SR každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.

Predmetný úver bol poskytnutý právnym predchodcom žalobcu, a to Slovenskou sporiteľňou, a.s. , ktorá vykonáva bankové činnosti podľa zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Podľa § 2 uvedeného zákona banka, okrem iného, poskytuje úvery.

Podľa § 27 ods.1 zákona o bankách banka a pobočka zahraničnej banky vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné riadiť svoje riziká a vykonávať obchody a) spôsobom, ktorý zohľadňuje a minimalizuje riziká,

b) spôsobom, ktorý nepoškodzuje záujmy ich vkladateľov z hľadiska návratnosti ich vkladov a ktorý neohrozuje bezpečnosť a zdravie banky a pobočky zahraničnej banky alebo bezpečné fungovanie bankového systému porušením zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov, c) za výhodných ekonomických a právnych podmienok pre banku a pobočku zahraničnej banky a pre ich klientov pri nimi vykonávaných obchodoch na účet klienta a pri vynaložení odbornej starostlivosti, d) tak, aby pri každom obchode za ne konali najmenej dve osoby; ak to z prevádzkových dôvodov nie je možné, sú povinné bezodkladne zabezpečiť kontrolu vykonaného obchodu osobami, ktoré sa na jeho vykonaní nezúčastnili.

Podľa § 27 ods.3 zákona o bankách vynaloženie odbornej starostlivosti je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä, že banka alebo pobočka zahraničnej banky

a) pri jednotlivých predajoch, nákupoch a ostatných obchodoch porovnáva ponuky cien, prípadne doloží nevhodnosť či nemožnosť posúdenia viacerých ponúk, b) dokumentuje spôsob uskutočnenia obchodu, kontroluje objektivnosť evidovaných údajov a predchádza riziku vlastných finančných strát, c) uskutočňuje analýzu ekonomickej výhodnosti obchodov z dostupných informácií, d) vypracuje obchodné a investičné zámery, ktoré sú podkladom na uskutočňovanie jednotlivých operácií.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.1.2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 153 ods.1 O. s. p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu túto charakteristiku spĺňa. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, o ktoré žalobca taktiež opiera svoje nároky, žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Právny predchodca žalobcu má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v konaní nebolo tvrdené a ani preukázané, aby bol žalovanej poskytnutý úver za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Všetky režimy a opatrenia určené na ochranu spotrebiteľov platia bez ohľadu na typ štandardnej formulárovej zmluvy, a teda platia aj vo vzťahu k úverom ako tzv. absolútnym obchodnoprávnym vzťahom. Spotrebiteľské vzťahy, teda zmluvy medzi podnikateľmi a spotrebiteľmi spadajú pod ochranu § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je neprípustné dojednať so spotrebiteľom nevýhodnejšie ustanovenie zmluvy, ako upravuje Občiansky zákonník. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným typovou spotrebiteľskou zmluvou upravenou špeciálnym právnym predpisom a to zákonom o spotrebiteľských úveroch. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaná v postavení spotrebiteľa. Žalovaná zmluvné podmienky nemohla žiadnym spôsobom ovplyvniť.

Právny vzťah účastníkov konania súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí povinne obsahovať osobitné náležitosti podľa § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení nespája s následkom neplatnosti zmluvy o úvere, avšak poskytuje spotrebiteľovi ochranu.

Súd z vykonaného dokazovania zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere, o ktorú žalobca opiera uplatnený nárok obsahuje ročnú percentuálnu mieru nákladov 9,87 %, výšku úrokovej sadzby 17,3 %, poplatok za správu úveru 50,- Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Z uvedeného je zrejmé, že výška RPMN nikdy nemôže byť nižšia ako

výška úrokovej sadzby. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnávaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Súdu sú známe argumenty banky v obdobných veciach, kedy poukazujú na to, že pri výpočte RPMN postupovali podľa prílohy zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorá v danom čase obsahovala chybný vzorec, čo bolo zákonodarcom napravené novelou zákona účinnou od 1.7.2006. K uvedenej argumentácii súd uvádza nasledovne. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávanie spotrebiteľa naplnené neboli. Banka, ako odborník, musela vedieť, že údaj o výške RPMN uvedený v zmluve / aj keď vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch / je nesprávny a v neprospech klienta skresľuje cenu úveru. V čl. IV. bod 2 úverovej zmluvy banka uviedla, že dlžník a veriteľ sa dohodli, že ročná percentuálna miera nákladov je 9,87 %, pričom je vypočítaná z hodnoty celkových nákladov dlžníka spojených z úverom a výšky poskytnutého úveru. Banka neposkytla klientovi objektívny údaj o výške RPMN a voči klientovi postupovala neodborne. Banka / na rozdiel od štátnych orgánov / môže podľa čl. 2 ods.3 Ústavy SR konať, čo nie je zákonom zakázané, a teda mohla v zmluve uviesť pravdivý údaj o cene úveru. Takýmto postupom by banka naplnila zákonnú povinnosť postupovať pri vykonávaní bankovej činnosti s odbornou starostlivosťou.

Súd z vykonaného dokazovania ďalej zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje sumu, počet a termíny splátok úrokov podľa § 4 ods.2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, preto žalobca nemôže od žalovaného požadovať zaplatenie úroku neuvedeného v zmluve.

Vzhľadom na kogentné ustanovenie § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka je potrebné posúdiť vznesenú námietku premlčania podľa všeobecného právneho predpisu upravujúceho spotrebiteľské právo, a to Občianskeho zákonníka.

Podľa § 100 ods.1, ods.2, ods.3 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremľujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremľujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabráňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva.

Súd v predmetnom spore prihliadol na námietku premlčania uplatnenej pohľadávky, ktorú vzniesol vedľajší účastník. Z vykonaných dôkazov súd zistil, že žaloba bola podaná na súd dňa 29.10.2012 a nepremľané vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe sú splátky, ktorých splatnosť nastala od 20.11.2009 do 20.7.2010, t. j. 9 splátok. Istina jednej splátky je 17,89 eur (1 055,57 eura : 59 = 17,89

eura). Preto súd rozhodol tak, že žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 161,02 eura (9 x 17,89 eura) s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 17,89 eura od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.12.2009 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.1.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.2.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.3.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.4.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.5.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.6.2010 do zaplatenia, zo sumy 17,89 eura od 21.7.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách účastníkov konania a vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Žalobca podanou žalobou uplatňoval proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1 612,02 eura s príslušenstvom. Žalobca bol úspešný v sume 161,02 eura, teda v rozsahu 9,99 %. Žalovaná bola úspešná v rozsahu 90,01 %. Úspech žalovanej, ktorý prevyšuje úspech žalobcu je teda 80,02 %. Žalovaná bola v konaní úspešnejšia, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, preto súd rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako menej úspešný účastník nemá právo na ich náhradu.

Súd priznal úspešnejšiemu vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 448,24 eura, t. j. 80,02 % z 560,16 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia z hodnoty 1 612,02 eura, čo predstavuje za jeden úkon právnej služby odmenu 71,37 eura, za nemeritórny úkon odmenu 17,84 eura, za polovičný úkon 35,69 eura, za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 16.1.2013, 27.6.2013, 29.3.2015, účasť na pojednávaníach dňa 11.3.2013, 13.4.2015, 18.1.2016 pri hodnote veci 1 612,02 eura / 5x 71,37 eura + 1x 35,69 eura + 1x 17,84 eura + 1x 7,63 eura + 3 x 7,81 eura + 2 x 8,39 eura + 1 x 8,58 eura + 20 % DPH/, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c), d), g), ods. 2, ods. 4, § 16 ods.3, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.